

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 14 april 2012, ontvangen op 17 april 2012, van X, hierna te noemen appelland, tegen het besluit van de examencommissie van Tilburg Law School d.d. 12 april 2012 met kenmerk 054/0145800, waarin aan appelland voor een aantal vakken in de bachelor- en de masteropleiding fiscaal recht geen vrijstelling wordt verleend.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 11 juni 2012 bericht dat een gesprek met appelland heeft plaatsgevonden, maar dat geen schikking tot stand is gekomen. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 21 juni 2012 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z. Tijdens de zitting zijn appelland en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appelland maakt bezwaar tegen het besluit van verweerster waarin hem geen vrijstelling wordt verleend voor een aantal vakken. Tijdens de zitting heeft appelland toegelicht dat zijn bezwaren voor de bachelorfase specifiek zijn gericht tegen het niet verlenen van vrijstelling voor het vak 'Oefenrechtbank' en voor de bachelorthesis. Voor de masterfase zijn de bezwaren van appelland gericht tegen het niet verlenen van vrijstelling voor alle fiscale vakken uit het masterprogramma.

Met betrekking tot het vak 'Oefenrechtbank' geeft appelland aan dat verweerster hem vrijstelling had moeten verlenen op grond van zijn relevante werkervaring als senior belastingadviseur bij een gerenommeerd belastingadviesbureau. Zijn werkzaamheden bestaan onder andere uit het als gemachtigde optreden in de bezwaar- en beroepsprocedures. Daarnaast heeft hij het vak 'procesvoering' als onderdeel van de beroepsopleiding met goed gevolg afgerond. De bachelorthesis moet volgens appelland worden vrijgesteld, omdat hij al een bachelorthesis heeft geschreven voor zijn bachelor fiscale economie.

Met betrekking tot de fiscale vakken uit het masterprogramma is appelland van mening dat de beslissing van de examencommissie in strijd is met de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, hierna te noemen WHW. Meer specifiek geeft appelland aan dat de beslissing in strijd is met de artikelen 7.12 en 7.13 WHW. Appelland is van mening dat verweerster geen begrenzing had mogen stellen aan het aantal vrijstellingen. Verweerster mag slechts toetsen of appelland voldoende kennis en vaardigheden heeft voor het verkrijgen van de graad. De vakken uit het reguliere programma die appelland reeds heeft gehaald bij zijn vorige opleiding moeten daarom allemaal worden vrijgesteld.

Tot slot is appelland van mening dat de beslissing van de examencommissie tot stand is gekomen in strijd met de Algemene wet bestuursrecht, hierna te noemen Awb, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Meer concreet wordt volgens appelland het gelijkheidsbeginsel geschonden. Volgens appelland ontbrak de motivering en werd het verzoek om te worden gehoord niet gevolgd. Bovendien leidt de beslissing tot een ongelijkheid tussen appelland en reguliere studenten. De reguliere studenten kunnen immers volstaan met de vakken die appelland reeds heeft behaald. De Awb en de algemeen beginselen van behoorlijk bestuur zijn volgens appelland van toepassing, omdat de examencommissie is opgetreden als bestuursorgaan. De beslissing van verweerster is daarom een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. Appelland verwijst het college naar de uitspraak van de Raad van State van 12 januari 2005, nr. 200403861/1, AB2005, 227.

Verweerster geeft aan dat het niet mogelijk is om met het afronden van een master van 60 ECTS twee titels te behalen. Studenten dienen voor iedere opleiding een substantiële prestatie te leveren. De masteropleiding Fiscaal Recht verschilt slechts weinig van de master Fiscale Economie. Voor studenten met een afgeronde masteropleiding Fiscale Economie die de master Fiscaal recht willen volgen, is in de Onderwijs- en examenregeling van de eenjarige masteropleidingen van Tilburg Law School 2011-2012, hierna te noemen de masterregeling, in artikel 8.5 een speciaal programma opgenomen. Dat programma bestaat uit vier (voor student nieuwe) fiscale keuzevakken, 2 juridische keuzevakken, de (nieuwe) scriptie en een vrijstelling van 9 ECTS. Verweerster geeft verder aan dat ook andere masterstudenten maximaal 12 ECTS aan vrijstellingen kunnen krijgen.

Met betrekking tot het bachelorvak 'Oefenrechtbank' heeft verweerster ter zitting aangegeven dat het enkele feit dat iemand proceservaring heeft niet per definitie wil zeggen dat iemand voldoet aan het voor het vak 'Oefenrechtbank' vereiste niveau. Het vak draait om het opleidingselement en de bijbehorende feedback op de schriftelijke en mondelinge prestaties. Door appelland is niet voldoende aangetoond dat zijn vaardigheden voldoen aan het academische niveau. Verweerster blijft erbij dat voor het vak 'Oefenrechtbank' terecht geen vrijstelling is verleend.

Wat betreft de bachelorthesis geeft verweerster ter zitting aan dat deze thesis voor de opleiding Fiscaal recht vanuit een juridische invalshoek wordt benaderd en beoordeeld, terwijl de bachelorthesis voor de opleiding Fiscale economie vanuit fiscale invalshoek wordt benaderd en beoordeeld. Deze twee zijn volgens verweerster niet inwisselbaar. Appelland heeft daarom van verweerster geen vrijstelling gekregen voor dit onderdeel.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster

zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Het college overweegt dat het appellant niet kan volgen in zijn stelling dat de begrenzing aan de te verlenen vrijstelling, zoals opgenomen in de Onderwijs- en examenregeling van de eenjarige masteropleidingen van Tilburg Law School 2011-2012, in strijd is met artikel 7.12 en 7.13 van de WHW. Het instellingsbestuur heeft op grond van artikel 7.13 WHW de verplichting om een adequate onderwijs- en examenregeling vast te stellen die adequate en heldere informatie bevat over de opleiding (lid 1). De regeling moet ten minste (en dus niet uitsluitend) een aantal onderdelen bevatten (lid 2). Voor zover hier relevant moet de regeling in ieder geval bevatten de inhoud van de opleidingen en de daaraan verbonden tentamens (lid 2 onder a) en de gronden waarop de examencommissie voor eerder met goed gevolg afgelegde tentamens of examens, dan wel voor buiten hoger onderwijs opgedane kennis vrijstelling kan verlenen voor een of meerdere tentamens (lid 2 onder r). Het college constateert dat het instellingsbestuur – conform artikel 7.13 lid 2 sub a- de inhoud van de opleidingen heeft vastgelegd in paragraaf 10 van de Onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleidingen van Tilburg Law School 2011-2012, hierna te noemen de bachelorregeling, en artikel 8.5 van de masterregeling. Ook heeft het instellingsbestuur – conform artikel 7.13 lid 2 sub r – in artikel 19 van de bachelorregeling en artikel 4.4 en 8.5 lid 1 onder d van de masterregeling vastgelegd wanneer de examencommissie vrijstelling kan verlenen.

Met betrekking tot de vrijstelling voor het vak Oefenrechtbank overweegt het college dat verweerster op grond van artikel 19 van de bachelorregeling, na advies van de desbetreffende examinerator, vrijstelling kan verlenen van een tentamen indien een student een tentamen heeft behaald van een qua inhoud en studiebelasting overeenkomstig onderdeel van een andere universitaire opleiding óf de student aantoonbaar door werk- of beroepservaring over voldoende academische juridische vaardigheden te beschikken. Het college overweegt dat verweerster ter zitting duidelijk en afdoende heeft aangegeven waarom de vaardigheden die appellant aanhaalt niet leiden tot het verlenen van een vrijstelling.

Hetzelfde geldt voor de weigering van de vrijstelling voor de bachelorthesis. Het college kan verweerster volgen in de redenering dat een bachelorthesis voor de opleiding Fiscaal recht vanuit een andere invalshoek wordt benaderd en beoordeeld dan de bachelorthesis voor de opleiding Fiscale economie.

Wat betreft de vrijstelling voor de fiscale vakken in het masterprogramma constateert het college dat in artikel 8.4 van de masterregeling het studieprogramma is opgenomen voor de reguliere opleiding Fiscaal Recht. Van dit reguliere programma kan de examencommissie op grond van artikel 4.4. van de masterregeling per student maximaal 12 ECTS aan vrijstellingen verlenen. Die begrenzing geldt dus voor iedereen en niet alleen voor appellant. Het college constateert dat in artikel 8.5 van de masterregeling een specifieke regeling is opgenomen voor studenten die aan de Economische Faculteit van de Universiteit van Tilburg de masteropleiding Fiscale Economie hebben voltooid. Aangezien appellant bij deze groep studenten hoort, is het college van mening dat

verweerster appelland in haar beslissing terecht heeft medegedeeld dat dit programma, waarin appelland in aanmerking komt voor een vrijstelling van 9 ECTS, geldt voor appelland. Daarnaast is het college van mening dat het ook niet onredelijk is dat studenten een substantiële prestatie moeten leveren voor iedere opleiding.

Met betrekking tot de stelling van appelland dat de beslissing van verweerster een besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Awb, overweegt het college allereerst dat de door appelland aangehaalde uitspraak ging over de toelating tot een opleiding. De toelating van appelland staat hier echter niet ter discussie. Het gaat hier slechts om de vraag of appelland vrijgesteld wordt van een aantal tentamens. Ten tweede overweegt het college dat de Raad van State in de uitspraak van 19 juli 2006, nr. 200507749/1 LJN: AY4273, uitdrukkelijk heeft overwogen dat instellingen van bijzonder onderwijs, noch de organen daarvan, besluiten nemen als bedoeld in artikel 1:3 Awb. Enige uitzondering daarop is de beslissing van het instellingsbestuur omtrent de uitgifte van het getuigschrift. Aangezien het beroepschrift van appelland geen betrekking heeft op een dergelijke beslissing van het instellingsbestuur, overweegt het college dat onderhavige beslissing van de examencommissie geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb. De Awb en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als zodanig zijn volgens het college niet van toepassing. Dit doet volgens het college overigens niets af aan het feit dat verweerster zorgvuldig dient te handelen.

Het college overweegt daartoe dat het geen aanleiding ziet om te oordelen dat verweerster onzorgvuldig heeft gehandeld. Met betrekking tot de stelling van appelland dat verweerster de beslissing niet heeft gemotiveerd, overweegt het college dat de motivering de beslissing in haar ogen wel kan dragen. Verweerster geeft in haar beslissing immers aan dat het masterprogramma van appelland is gebaseerd op artikel 8.5 van de masterregeling. Wat betreft de stelling van appelland dat het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, constateert het college dat gelijke gevallen gelijk behandeld worden. Ongelijke gevallen mogen naar mate van ongelijkheid ongelijk worden behandeld. Een reguliere student die een masteropleiding volgt is niet gelijk aan de student die een tweede master wil afronden. Deze gevallen hoeven dan ook niet gelijk te worden behandeld. De regeling voor studenten die een tweede master willen behalen, is overigens wel gelijk. En voor alle studenten geldt een maximale vrijstelling van 12 ECTS. Tot slot constateert het college dat voor verweerster voorafgaand aan het te nemen besluit geen verplichting geldt om een student te horen. Verweerster beslist naar aanleiding van een schriftelijk verzoek van een (aanstaande) student op dat verzoek.

Gelet op bovenstaande is het college van mening dat de beslissing van de examencommissie is genomen conform de regels die zijn opgenomen in de bachelor- en masterregeling. Ook anderszins ziet het college geen reden om te oordelen dat verweerster onzorgvuldig heeft gehandeld of niet in redelijkheid tot onderhavig besluit heeft kunnen komen.

Het college acht derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 21 juni 2012 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.